

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Tommy Dinesen (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning vedrørende bekæmpelsesmidlers brug og sikkerheds- og sundhedsforanstaltninger.

(Beslutningsforslag nr. B 117).

Pesticider, sprøjtegifte og bekæmpelsesmidler er nogle af benævnelserne for de gifte, der bruges i jordbruget og i offentlige områder.

Der er brug for klare regler, der sikrer en forsvarlig uddannelse af alle, der bruger de farlige midler, ligesom der skal være regler for fritagelse for at arbejde med giftene, bl.a. bør gravide og personer med allergi fritages.

Der er også behov for en registrering af alt arbejde med gift. Dette skal ske af hensyn til dokumentation af forbruget på det enkelte areal, bevis ved sager om arbejdsskader i forbindelse med giftarbejde og opklaringsarbejdet ved miljøskader og bidrab.

Der behandles i øjeblikket flere sager om skader i forbindelse med arbejde med sprøjtegifte; en hjerneskade er anerkendt.

Der bør også være en pligt for den, der bruger midlerne f.eks. i offentlige områder, til at skilte med, hvilke gifte der er brugt.

Det skal ske for at undgå, at publikum i parker og anlæg kan gå ind og lægge sig på de nysprøjtede plæner.

Det er ikke nok at stramme op over for de erhvervsmæssige brugere, også den tiltagende brug af gifte i private haver må begrænses.

Dette kan bedst ske ved, at der lægges en afgift på alle midler til privat brug. Det skal også sikres, at kun de mindst giftige midler kan sælges til private.

Derudover skal alle de mest giftige og de tungest nedbrydelige midler pålægges en afgift.

Der er alt for mange midler på markedet, og mærkningen lader meget tilbage at ønske. Bl.a. mangler en sidste forbrugsdato, indholdet af opløsningsmidler, om stoffet er sygdomsfremkaldende, kræftfare, hvor længe stoffet er om at nedbrydes. Det tager op til flere år for enkelte midlers vedkommende, alt efter jordtype.

Der savnes også kontrol med bortskaffelse af giftrester og emballage. Her må amter og

kommuner være pligtige at foretage gratis afhentning. Herved sikres miljøet, og man undgår flere lossepladsgiftskandaler. Der er et stort behov for oplysning på området. Hvorfor sprøjtes der? Er det nødvendigt med alle de giftstoffer (ca. 6.000 tons årligt)? Er det nødvendigt, at kommuner sprøjter græsplæner med væksthæmmende midler for at spare arbejdskraft til græsslåning? Er det nødvendigt at sprøjte for ukrudt i busketter og bede i parker? Forsøg bl.a. i Gentofte kommune har vist, at udlægning af flis fremstillet af grene fra beskæring udmærket kan klare problemet.

Inden for gartnerierhvervet er man gået foran med biologisk bekæmpelse, idet der praktisk taget ikke bruges gifte i de danske drivhuse, hvor der dyrkes tomater, agurker og peber. Men hvad med alle de importerede varer, der sælges? Indeholder de for høje restkoncentrationer af plantegifte?

Spørgsmålene er mange, der mangler forskning på området; derfor foreslås det også, at de penge, der kommer ind ved afgifter på giftsalget, anvendes til forskning i og fremme af alternative bekæmpelsesmetoder samt til oplysning om de skader, giftstofferne påfører naturen.

Skriftlig redegørelse:

Industripolitisk redegørelse af 25/4 84:

(Redegørelse nr. R 11).

Industriministeren (Stetter):

1. Indledning

Som led i bestræbelserne for at rette den danske økonomi op ser regeringen det som en væsentlig opgave at styrke industriens konkurrenceevne. En udbygning af industrien er en afgørende forudsætning for løsning af betalingsbalanceproblemet. Afledede positive effekter af en sådan udbygning vil være en stimulans til andre dele af den private sektor, der sammen med industriens vækst vil medføre en forøgelse af beskæftigelsen og dermed en nedbringelse af de offentlige udgifter til arbejdsløshedsdagpenge.

Det er navnlig gennem den økonomiske politik, at de afgørende vilkår for industriens udvikling kan påvirkes. Regeringen har derfor gennem sin generelle økonomiske politik

[Industriministeren]

prioriteret hensynet til erhvervslivets udvikling højt. De væsentligste resultater – set fra industriens side – af den økonomiske politik har været halveringen af pris- og lønstigningerne, faldet i renteniveauet og fastholdelsen af kronekursen.

Den nødvendige forbedring af industriens konkurrenceevne kan imidlertid ikke sikres alene gennem den generelle økonomiske politik. Det er samtidig nødvendigt at føre en industripolitik, der også på anden måde kan påvirke industriens konkurrenceevne og vækstvilkår i positiv retning og derved fremme udbygningen af dansk industri og af de øvrige erhverv, der er afhængige af industriens udvikling.

De områder, hvor der er behov for en særlig indsats, ændres til stadighed som følge af den udvikling, der finder sted i erhvervslivet selv og i de generelle økonomiske vilkår, det arbejder under. Indsatsen må tilpasses i takt hermed.

Som kompensation for den høje rente har industriministeriet gennem årene iværksat og udbygget forskellige anlægsfinansieringsordninger, hvorved offentlige midler stilles til rådighed for virksomhederne i form af især lavtforrentede lån. Disse ordninger var nødvendige for at holde investeringerne i industrien på blot et minimalt niveau.

Faldet i den gennemsnitlige markedsrente har gradvis formindsket fordelene ved disse låneordninger, og en fortsat gunstig udvikling i renteniveauet vil yderligere reducere disse lånemidlers betydning. Hertil kommer, at adgangen til risikovillig kapital gennem andre kanaler er blevet langt lettere end tidligere.

Det er derfor regeringens opfattelse, at finansieringsvilkårene for anlægsinvesteringer ikke længere er erhvervenes væsentligste problem, og at den erhvervspolitiske indsats, som kan finansieres over statsbudgettet, i langt højere grad bør gå ud på at styrke virksomhedernes eksportbestrebelse og at højne deres teknologiske niveau, så der herigennem skabes grundlag for en konkurrencedygtig produktion til gavn for beskæftigelsen, betalingsbalancen og statsbudgettet.

Dette er baggrunden for den omprioritering inden for industriministeriets erhvervsfremmebevillinger, som blev påbegyndt med finansloven for 1983 og fulgt op med finansloven for 1984. Den linje, som her blev lagt,

ønsker regeringen fulgt op i den kommende tid med en kraftig opprioritering af teknologipolitikken med hovedvægt i første omgang på informationsteknologien.

Samtidig lægges der vægt på at opretholde det bedst mulige bevillingsgrundlag for at støtte erhvervenes eksportbestrebelse gennem eksportfremmerådets virksomhed og at modernisere vilkårene for støtte til projekt- og systemeksport. Bl.a. vil cirkulæret om offentlige styrelses deltagelse i eksportforretninger blive revideret i nær fremtid.

Dette års industripolitiske redegørelse vil i særlig grad beskæftige sig med teknologipolitikken og det forslag til et teknologisk udviklingsprogram, som teknologirådet præsenterede i december 1983, og som jeg med følgeskrivelse af 15. december 1983 oversendte til folketingets medlemmer.

2. Teknologipolitikken

Indsatsen på det teknologiske område blev som bekendt udbygget væsentligt i løbet af 1970'erne ud fra erkendelsen af, at teknologisk fornyelse og tilpasning er et afgørende konkurrenceelement for dansk industri.

Det danske omkostningsniveau er højere end de fleste andre landes. Dansk industris konkurrenceevne afhænger derfor i særlig grad af effektiviteten i produktionen og produkternes egenskaber såsom kvalitet og pålidelighed, specialisering og kundetilpasning. En nærmere analyse af udviklingen i eksporten viser klart, at de gunstige udviklingsmuligheder for dansk industri gennem 70'erne har været at finde inden for specialiserede, højt forarbejdede produkter på forbrugs- og investeringsområdet. En konkurrencedygtig produktion på disse områder kan kun fastholdes og udbygges gennem anvendelse af avanceret teknologi i produktionsprocessen og gennem anvendelse af avanceret teknologi i produkterne.

Hertil kommer, at størstedelen af det danske erhvervsliv består af små og mellemstore virksomheder, som overladt til sig selv og uden en vis organiseret fællesindsats ikke vil magte at følge med i den teknologiske udvikling og gennemføre den nødvendige omstilling. En veludbygget teknologisk infrastruktur er derfor en forudsætning for, at dansk erhvervsliv kan styrke sin konkurrenceevne, på samme måde som et veludbygget trans-

[Industriministeren]

portsystem, et effektivt telekommunikations-system og ikke mindst et moderne uddannelsessystem, der er tilpasset samfundets aktuelle uddannelsesbehov. Ikke mindst vore unge, som vokser op med udviklingen i den nye teknologi, og som derfor vil være særligt motiverede for de uddannelser, der tilbydes på dette område, vil kunne nyde fordel af den erhvervsmæssige omstilling.

Når man ser på den teknologiske udvikling i de seneste år, er der et område, der især falder i øjnene. Det er informationsteknologien. Gennem de seneste år er udviklingen på dette område gået meget stærkt, og teknologien er nu økonomisk og teknisk moden til at blive anvendt i store dele af industrien. Det er hævet over enhver tvivl, at vi ikke kan opnå den forbedring af industriens konkurrenceevne, som vi har brug for, hvis vi ikke er blandt de første, når det gælder en bred anvendelse af denne teknologi overalt i erhvervslivet.

Dansk erhvervslivs konkurrenceevne er således vitalt afhængig af, at denne omstilling lykkes. Samtidig er de seneste års teknologiske udvikling inden for informationsteknologien netop til gunst for små og mellemstore virksomheder og derfor nærmest skræddersyet til en erhvervsstruktur som den danske. Nu kan disse virksomheder via informationsteknologien med moderate omkostninger skaffe sig fordele, der tidligere var beholdt store virksomheder.

I erkendelse af den betydning, en hurtig udbredelse af informationsteknologien i dansk industri har, er det regeringens opfattelse, at det er nødvendigt at støtte og stimulere industrien i denne udvikling. Der er i de kommende år behov for betydelige samfundsmæssige investeringer og betydelige investeringer i industrien, hvis en hurtig omstilling skal kunne gennemføres.

Regeringen ønsker naturligvis ikke at nedprioritere udviklingen inden for andre former for teknologi. Udviklingen på sådanne områder som f.eks. bioteknologi, materiale-teknologi og energiteknologi vil fortsat være højt prioriterede opgaver for bl.a. teknologirådet, produktudviklingsordningen og udviklingsfondet. Men den kendsgerning, at udviklingen inden for informationsteknologien vil påvirke stort set hele det danske erhvervslivs konkurrencesituation i de nærmeste år, begrundet, at vi i disse år gør en særlig ind-

sats for udviklingen og udbredelsen af netop denne teknologi.

3. Den hidtidige indsats inden for området informationsteknologi

Teknologirådet har længe været opmærksomt på og støttet udviklingen inden for informationsteknologien, og i 1982 blev området udpeget som et såkaldt initiativområde, dvs. et område, hvor teknologirådet finder, at en særlig indsats er påkrævet. Den initiativgruppe, som rådet oprettede i denne anledning, og som bl.a. bestod af repræsentanter for erhvervslivet, afleverede i 1983 forslag til, hvordan de 35 mill. kr., som rådet af sine ordinære bevillinger kunne afsætte til området for perioden 1983-86, skulle anvendes. Forslaget har været til høring i en bred kreds og blev herefter vedtaget af teknologirådet med de tilføjelser og rettelser, som høringen gav anledning til. Hovedvægten i dette program ligger på etablering af et center for kundedesign af integrerede kredsløb, aktiviteter i forbindelse med produktivitet og pålidelighed af software til mikroprocessorer samt kampagner, der kan fremme dansk industris opmærksomhed på informationsteknologiens muligheder.

I en række af de vestlige industrilande, Danmark konkurrerer med, er der imidlertid inden for de seneste år iværksat nationale teknologiprogrammer, navnlig på området informationsteknologi, af så massiv karakter, at vi her i landet må gøre en ekstraordinær indsats af langt større omfang, hvis Danmark ikke skal sakke agterud.

Regeringen er derfor meget tilfreds med, at teknologirådet ved at fremlægge sit forslag til et teknologisk udviklingsprogram har ønsket at leve op til det ansvar for at følge og rådgive om den teknologiske og erhvervsmæssige udvikling, som lovgivningen har pålagt rådet.

4. Teknologirådets forslag til et teknologisk udviklingsprogram

Den danske industristruktur afviger betydeligt fra industristrukturen i de fleste andre vestlige lande. Som følge heraf afviger indholdet og vægtningen af indsatsen i teknologirådets forslag til et teknologisk udviklingsprogram også fra tilsvarende programmer i andre lande.

[Industriministeren]

De særlige kendetegn ved den danske industristruktur er fraværet af store kriseramte, råvarebaserede industrier som stål-, kul- og skovbrugsindustri. Endvidere udgør produktionen af forbrugsvarer en relativt stor del af den danske industriproduktion; føde- og drikkevarer-, møbel- og beklædningsindustri er eksempler herpå og samtidig eksempler på industrier, hvor moderne teknologi spiller en afgørende rolle for konkurrenceevnen. Derimod udgør halvfabrikata en relativt lille del. På investeringsvareområdet er den danske industriproduktion stærkt specialiseret. De stærke danske positioner findes især i tilknytning til det landbrugsindustrielle område, til søfartsområdet og til den offentlige sektors efterspørgsel på f.eks. sundheds-, miljø- og telekommunikationsområdet. Endelig er dansk industri domineret af små og mellemstore virksomheder. Dette gælder også i udtalt grad et vækstområde som elektronikindustrien.

Disse særtræk ved den danske industristruktur er udgangspunktet for udformningen af teknologirådets forslag til et teknologisk udviklingsprogram.

Teknologirådets forslag til et flerårigt teknologisk udviklingsprogram har som hovedformål at fremme dansk erhvervslivs nødvendige omstilling til brug af højteknologi – og her især informationsteknologi – i systemer, produktion og produkter. Det fremlagte program vil i alt over en 4-årig periode koste staten ca. 1.500 mill. kr., og der forudses en industriel medfinansiering på ca. 600 mill. kr.

Det teknologiske udviklingsprogram består af 6 delprogrammer, hvoraf de 3 første sigter direkte mod øget brug af informationsteknologi.

Delprogram 1 sigter generelt mod at fremme selve informationsteknologien ved støtte til udvikling, etablering og demonstration af brugerrigtige *datasystemer*, udvikling af underliggende teknologier, forsøg og projekter med informationsteknologi i undervisning samt medfinansiering af dansk deltagelse i EFs ESPRIT-program.

ESPRIT-programmet, der for nylig er vedtaget i EF, omfatter projekter inden for mikroelektronik, programteknologi, avanceret informationsbehandling, kontorsystemer og datamatintegreret produktion. Den indledende 5-årige fase anslås at kræve ressourcer af

størrelsesordenen 12 mia kr., hvoraf halvdele finansieres af EF. Danske virksomheder vil kunne få tilskud til forskning og udviklingsarbejde på 50 pct. af omkostningerne og for mindre virksomheders vedkommende – som et resultat af den danske forhandlingsindsats – på op til 70 pct.

Delprogram 2 skal fremme udviklingen og indførelsen af informationsteknologi i *produktionen*. Til dette formål foreslås gennemført opmærksomhedskampanjer, støtte til etablering i virksomheder af avancerede produktionsanlæg, som samtidig kan tjene demonstrationsformål, støtte til enkeltvirksomheders udvikling af avancerede produktionsanlæg til eget brug, udbygning af den teknologiske service vedrørende avancerede produktionssystemer og udvikling af de underliggende teknologier.

Delprogram 3 skal fremme udvikling og indførelse af informationsteknologi i industriens *produkter* over en bred front. Som specielle behov kan peges på udvikling, etablering og demonstration af udstyr og delsystemer til telesektoren samt udvikling af udstyr og systemer i særlig tilknytning til bredbåndsnettet, navnlig på brugersiden. Hertil kommer udviklingen af underliggende teknologier som sensorer og transducere, mikroelektroniske komponenter og nye materialer.

Delprogram 4 vedrører *hjemtagning af viden* fra udlandet om ny teknologi. Det sigter på en forstærket indsats med henblik på konkret hjemtagning af know-how vedrørende hele det brede spektrum af teknologier, som dansk industri har behov for viden om. Der tænkes især på støtte til udsendelse eller indkaldelse af ad hoc-specialister med tidsmæssigt og teknologisk afgrænsede opgaver af særlig betydning for en gruppe af virksomheder og relevante formidlingsinstitutter. Inden for programmet ligger også mulighed for personudveksling mellem forsknings- og formidlingsinstitutter, gæsteforelæsere m.v.

Delprogram 5 sigter på støtte til ajourføring af de højere uddannelsesinstitutioners *udstyr* af informationsteknologisk karakter samt støtte til selvejende, almennyttige institutters og – hvor der skønnes at være et kollektivt behov for udstyret, og hvor den pågældende virksomhed er indstillet på at stille udstyret til rådighed for dækning af dette behov – til private virksomheders anskaffelse

[Industriministeren]

af forsøgs-, udviklings- og serviceanlæg og -udstyr.

Delprogram 6 omfatter gennemførelse af *teknologivurderinger*, der skal belyse mere tværgående og brede samfundsmæssige konsekvenser af indførelsen af den nye teknologi.

Teknologirådet har understreget, at fordelingen mellem delprogrammerne ikke bør låses fast; der må være fleksibel adgang til at omprioritere i lys af udviklingen i de konstaterede behov.

Gennemførelsen af programmet vil ikke kræve oprettelse af nye administrative organer, men vil kunne gennemføres under teknologistyrelsens nuværende ordninger, primært teknologirådet, udviklingsfondet og ordningen for statstilskud til produktudvikling, eventuelt dog med visse justeringer af lovgrundlaget.

5. Forholdet til forskning og uddannelse

Det er indlysende, at et program med det hovedsigte at fremme erhvervslivets nødvendige omstilling til højteknologi må få meget brede berøringsflader til forskning og til uddannelse på alle niveauer, dvs. såvel de videregående uddannelser som de faglige uddannelser og arbejdsmarkedsuddannelserne. Dette har da også fra flere sider været pointeret i den debat, der har fundet sted.

Specielt om programmets relationer til grundforskningen er det mig magtpåliggende at understrege, at det ikke drejer sig om et enten-eller, men om to sider af samme sag, hvor der må lægges helt afgørende vægt på, at der etableres et konstruktivt samspil mellem de to sektorer. Der er gennem årene skabt gode traditioner herfor, og teknologi-programmet lægger på flere områder op til en videreførelse heraf.

Regeringen er helt opmærksom på nødvendigheden af yderligere uddannelses- og forskningsmæssige initiativer ud over de initiativer, som allerede er sat i gang af undervisningsministeren, både hvad angår skoleuddannelserne, erhvervsuddannelserne og de videregående uddannelser samt forskningen. Dette kommer bl.a. til udtryk i regeringens ungdomsprogram for 1984 og 1985, hvor der er sket en opprioritering af uddannelse og forskning inden for f.eks. ingeniøruddannelserne og de naturvidenskabelige uddannelser samt en fremskyndelse af udbygningen af de

datalogiske og de datatekniske institutter. Hvis teknologirådets program skal realiseres, er det imidlertid helt oplagt, at den uddannelses- og forskningsmæssige basis må udbygges. Hvad specielt forskningen angår, vil undervisningsministeren i nær fremtid afgive en redegørelse til folketinget.

Ved bemanningen af de styrende organer for gennemførelsen af det teknologiske udviklingsprogram vil der blive taget vidtgående hensyn til, at forsknings- og uddannelses-sektorerne bliver hensigtsmæssigt repræsenteret. Samtidig er der allerede etableret særlige kontakter mellem industriministeriets, undervisningsministeriets og arbejdsministeriets departementer.

6. Organiseringen af arbejdet med det teknologiske udviklingsprogram

Det fremlagte program har brede berøringsflader såvel til andre dele af den offentlige sektor som til den private sektor.

I udviklingsprogrammets gennemførelse tænkes da også via en programkomité inddraget repræsentanter for alle de parter, som gerne skulle spille positivt med. Der tænkes her på arbejdsmarkedsorganisationer, erhvervsorganisationer, de berørte ministerier og deres direktorater, forskningsråd og institutter m.fl.

Programkomiteen tænkes betjent sekretariatsmæssigt af en arbejdsgruppe bestående af personer fra de afdelinger i teknologistyrelsen, som primært skal inddrages i programmets gennemførelse. Til hjælp for teknologirådet og programkomiteen nedsættes planlægningsgrupper for de forskellige indsatsområder.

Programkomiteens primære opgave vil være at inspirere planlægning og gennemførelse af programmet, bidrage til at opstille hovedmål og delmål og udpege målgrupper for de enkelte indsatsområder. Programkomiteen vil være den samlende og koordinerende rådgiver for teknologirådet, der får det overordnede ansvar for programmets gennemførelse.

7. Vurderingen af det teknologiske udviklingsprogram

Afgørende for, om staten i de kommende år skal sætte stærkt ind på at fremme informationsteknologi, må selvfølgelig være en

[Industriministeren]

tro på, at industrien er i stand til nu at foretage denne omstilling. Herfor taler, at vi i Danmark har undgået gennem en forkeret tilrettelagt industripolitik at opretholde ikke-konkurrencedygtige virksomheder med en forældet teknologi. De virksomheder, der har overlevet eller er etableret i kriseårene i 70'erne og begyndelsen af 80'erne, må forventes at være effektive virksomheder, hvis ledelser er helt klare over den betydning, det har for virksomhedernes konkurrenceevne til stadighed at være i fronten af den teknologiske udvikling.

Et forhold, som bl.a. Industrirådet har peget på, er betydningen af, at der findes tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft, der kan gennemføre programmet og sikre anvendelsen af dets resultater i virksomhederne. Dette understreger vigtigheden af en koordineret offentlig indsats på de områder, der har betydning for industriens omstilling til informationsteknologi.

En omstilling til informationsteknologi rejser mange perspektiver for dansk industri. Helt centralt er, at den kan anvendes i alle dele af industrien. Den kan således bidrage til en betydelig effektivisering af produktionsprocessen i store dele af industrien, såvel i små som i store virksomheder og såvel på traditionelle forbrugsvarerområder som tekstil og beklædning som på investeringsvarerområderne inden for jern- og metalindustrien. Informationsteknologien vil endvidere have betydning for videreudviklingen af eksisterende produkter inden for specielt apparat-, maskin- og instrumentindustrien. Endelig vil informationsteknologien medføre fremkomsten af helt nye produkter, som kan kaldes informationsteknologiske produkter.

Denne nye informationsteknologiske industri må forventes at blive et af de helt store industrielle vækstområder i 80'erne som følge af det hastigt voksende behov for informationsteknologiske produkter både i industrien og i den øvrige del af samfundet, herunder den offentlige sektor og handels- og service-sektoren. Da vi ved, at disse sektorer vil efterspørge informationsteknologiske produkter i stort omfang i de kommende år, er det af hensyn til udviklingen på betalingsbalancen nødvendigt, at vi hurtigt får etableret en betydelig produktion heraf i Danmark. Dette vil også indebære store eksportmuligheder.

Virkningen af at indarbejde informations-teknologien i produktionsprocesserne er en effektivisering og bedre tilrettelægning af produktionen. Bl.a. vil processtyrings- og kvalitetskontrol kunne sikre en mere præcis og rationel udnyttelse af råvarer og hjælpestoffer i produktionen. Herved opnås både ressourcebesparelser og en reduktion i udledningen af spildstoffer i miljøet.

Endvidere kan produktionen gøres mere fleksibel. Den kan hurtigt omstilles til nye produkttyper, og tidligere stordriftsfordele aftager i betydning. Desuden vil produktionen blive mere driftssikker, idet det er lettere og hurtigere at korrigere for driftsforstyrrelser. Til sidst kan nævnes, at de endelige produkter vil blive af højere kvalitet som følge af større ensartethed og præcision i produktionsprocessen samt bedre muligheder for tilpasning af produkter efter kundens individuelle ønsker.

Af betydning for især de mindre virksomheder er desuden, at informationsteknologien vil kunne lette deres administrative opgaver samt forbedre deres adgang til eksterne informationer, som f.eks. kan anvendes i deres udviklings- og salgsarbejde.

Mens det således er uomtvisteligt, at informationsteknologien kan have en række positive virkninger på industriens konkurrenceevne, må det dog i begejstringen ikke glemmes, at det også har stor betydning, hvordan vi vælger at bruge den ny teknologi. Risikoen for negative følgevirkninger på arbejdsmarkedet og på de enkelte arbejdspladser må indgå i vurderingen og påvirke gennemførelsen. Rigtigt anvendt vil informationsteknologien kunne føre til et bedre arbejdsmiljø for mange medarbejdere i industrien og være med til at skabe de nye vækstmuligheder for produktionen, som kan skabe nye arbejdspladser. Disse hensyn bør have stor vægt i tilrettelæggelsen af den offentlige indsats på området, ligesom de bør give sig udslag i en mere udbredt anvendelse af teknologivurderinger.

Indførelsen af informationsteknologien i industrien vil medføre udvikling af nye organisations- og ledelsesformer i virksomhederne og nye arbejdsopgaver for de fleste medarbejdere. Hvis indførelsen af den ny teknologi skal blive en succes, kræver det en betydelig grad af fleksibilitet i virksomhederne og en accept fra alle medarbejdergrupper side.

[Industriministeren]

Dette medfører krav om en omfattende information af medarbejderne, så de er klare over effekterne af den ny teknologi, ligesom der er behov for en omfattende efteruddannelse af medarbejderne og en væsentlig omlægning af de grundlæggende uddannelser, som tilbydes de kommende medarbejdere.

Information og uddannelse er centrale begreber for en succesrig indførelse af informationsteknologien. Dette er da også ved at blive erkendt – men endnu næppe i tilstrækkeligt omfang – af det offentlige uddannelsessystem såvel som af virksomhedernes ledere og af deres medarbejdere. De teknologiaftaler, der blev indgået mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer i 1981, udgør et naturligt udgangspunkt for en sådan udvikling.

8. Konklusion

Udgangspunktet for overvejelserne om omfanget af en særlig indsats på det informationsteknologiske område må være, at der finder en vurdering og prioritering af indsatsen sted, ikke blot på det industripolitiske område, men jævnsides og koordineret hermed også på de forsknings- og uddannelsespolitiske og arbejdsmarkedspolitiske områder. Ikke mindst er det vigtigt, at indsatsen imod ungdomsarbejdsløsheden effektivt koordineres med den erhvervspolitiske indsats.

Regeringen er enig i sigtet med teknologirådets program og er indstillet på, at der i de kommende år anvendes betydelige ressourcer på erhvervslivets omstilling til informationsteknologi. Det er også regeringens indtryk, at erhvervene selv og deres organisationer er enige heri.

Det har fra forskellige sider været fremført, at programperioden bør udstrækkes over en længere periode end de af teknologirådet foreslåede 4 år, og at der jævnsides hermed sker en styrkelse af uddannelser og forskning som et nødvendigt supplement til gennemførelsen af teknologirådets program. Regeringen finder det vigtigt, at arbejdet kommer i gang snarest muligt. Programmet tænkes indledt allerede i indeværende år og vil strække sig over i hvert fald de følgende 4 år. Administrationen tænkes tilrettelagt med den af teknologirådet foreslåede fleksibilitet, og der vil blive søgt adgang til at overføre bevillinger fra ét år til et følgende. Skulle

erfaringen vise, at en afviklingstid på 4 år har været for ambitiøs, kan der tages hensyn hertil.

Hermed indbyder jeg folketingets partier til en fordomsfri drøftelse af de spørgsmål, der er rejst i denne redegørelse, og som er af afgørende betydning for den fremtidige udvikling i industriens konkurrenceevne og samfundets velfærd. Jeg håber, at der vil være bred politisk opbakning bag de tanker, jeg her har skitseret. Der har tidligere været bred enighed om industripolitikken, og det tror jeg også at der vil være fremover.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af folketingsmedlemmers parlamentariske immunitet.

Af Lenger (VS) m.fl.
(Fremsat 8/3 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I bemærkningerne til venstresocialisternes forslag er det anført:

»Forslaget tager derfor sigte på at præcisere den parlamentariske immunitet, så snart der foreligger grundlag for – med rimelig sikkerhed – at udpege medlemmerne af det nyvalgte folketing. En sådan sikkerhed foreligger efter forslagsstillernes opfattelse på andendagen efter valgets afholdelse...«

Samtidig tilkendegiver forslagsstillerne, at man herved opnår en vis sikkerhed mod misbrug, og det siges:

»... justitsministeren ville ikke kunne fortolke sig frem til en ubegrundet og uhjemlet sammenkædning mellem valgbrev og immunitet.«

Jeg må på det bestemteste afvise, at jeg i forbindelse med folketingsvalget skulle have foretaget en ubegrundet og uhjemlet sammenkædning mellem valgbrev og immunitet. Jeg har stødse, som det også fremgår af justitsministeriets notat af 29. december 1983, givet udtryk for, at det afgørende tidspunkt for immunitetens indtræden er det tidspunkt,